

Tämän lisäksi kantaja väittää, että komissio on jättänyt noudattamatta huolellisuusvelvollisuuttaan kantajaan nähden, koska se ei ole viitannut ajoissa yhdistetyn nimikkeistön vielä kerran tapahtuvaan muuttamiseen. Lisäksi komissio on riidanalaisen päätöksen tehdessään ottanut lähtökohdiksi seikat, jotka eivät objektiivisesti katsoen ole olleet kyseessä. Näin se on ylittänyt sillä näissä puitteissa olevan harkinta- ja arviointivaltansa kantajan vahingoksi. Lopuksi kantaja vetoaa siihen, ettei se ole toiminut ilmeisen huolimattomasti eikä petostarkoituksessa.

- (¹) Tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 3009/95 (EYVL L 319, s. 1).
- (²) Itävallan, Suomen ja Ruotsin Euroopan unioniin liittymisen johdosta käytyjen GATT-sopimuksen XXIV artiklan 6 kohdan mukaisten neuvottelujen seurauksena yhteisön sovellettaviksi tulevien tullien vahvistamisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3093/95 (EYVL 334, s. 1).
- (³) Tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1).

Saksan liittotasavallan 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-314/04)

(2004/C 262/87)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Saksan liittotasavalta on nostanut 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Claus-Dieter Quassowski ja Christoph von Donat.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission päätöksen, joka annettiin tiedoksi aluepolitiikan pääosaston 17.5.2004 päivätyllä kirjeellä, siltä osin kuin Euroopan aluekehitysrahastosta tavoite 2 -ohjelman perusteella kaudeksi 1997—1999 Nordrhein-Westfalenille (EAKR nro 97.02.13.005 / ARINCO nro 97.DE.16.005) myönnetty yhteisön taloudellinen tuki alennettiin 319.046.236,76 euroon ja Saksan viranomaisille kieltäydettiin maksamasta jäännössummaa, jonka suuruus on 5.488.569,24 euroa, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja vetoaa EY 230 artiklan perusteella johdetun yhteisön oikeuden rikkomiseen, yleisten oikeusperiaatteiden loukkaamiseen, komission arviointivirheeseen ja riidanalaiseen päätökseen sisältyviin perusteluvirheisiin.

Komissio alensi riidanalaisella päätöksellä rakennerahastosta EAKR tavoite 2 -ohjelman perusteella kaudeksi 1997—1999 Nordrhein-Westfalenille myönnetyn taloudellisen tuen 319 046 236,76 euroon ja kieltäytyi maksamasta Saksan viranomaisille jäännössummaa, jonka suuruus oli 5 488 569,24 euroa. Alennuksen syynä on ohjelman vähäisempi käyttö tiettyjen toimenpiteiden osalta ja merkittävämpi käyttö toisten toimenpiteiden osalta ohjeelliseen rahoitussuunnitelmaan nähden. Kuitaus ei perustunut ohjelman kulloisiinkin painopisteisiin vaan koko ohjelmaan.

Komissio on sitä mieltä, että varojen uudelleenkohdentaminen (siirto) on mahdollista ainoastaan toimenpiteiden välillä, mutta ei ohjelman painopisteiden välillä, ja että viimeksi mainittu olisi edellyttänyt komission etukäteen tekemää uutta päätöstä. Tämä koskee komission mukaan myös sellaisia tosiasiasuurempia menoja hyväksytyyn ohjelman puitteissa, joiden osalta ei ole tehty hakemusta EAKR:stä myönnetyn taloudellisen tuen korottamisesta.

Liittohallitus pitää uudelleenkohdennuksia aineellisesti perusteltuina. Se väittää, että laajuudeltaan vähäpitoiset uudelleenkohdennukset auttoivat saavuttamaan paremmin yhteisön tavoitteet. Alennukselle ei ole mitään perustetta. Hyväksytyyn EAKR-tuen alentaminen ei erityisesti ole perusteltua siltä kannalta katsoen, että Nordrhein-Westfalenin osavaltio toimivaltaiset viranomaiset ja toimielimet ovat käsitelleet joustavasti tavoitteen 2 piiriin kuuluvilla alueilla kaudella 1.1.1997—31.12.1999 toteutettavia yhteisön rakennetoimenpiteitä koskevaan ohjelmaan liittyvää ohjeellista rahoitussuunnitelmaa. Maksamatta olevien jäännössummien alentaminen on tältä osin yhteisön oikeuden vastaista.

Liittohallitus väittää tämän lisäksi, että komissio rajoittaa sillä, ettei se itse hyväksy joustavuutta toimintalinjoittain edes silloin kun ohjelmakauden lopussa ei voida enää saada sen muodoltaan hyväksyntää, sopimattomasti jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten paikallisten viranomaisten tai toimielinten liikkumavaraa.

Wam spa:n 2.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-316/04)

(2004/C 262/88)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Wam spa, edustajanaan asianajaja Ernesto Giuliani, on nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 2.8.2004 kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa 19.5.2004 tehdyn komission päätöksen K(2004)1812 lopull., joka koskee Italian vuosina 1995—2000 Wam spa:lle myöntämiä valtiontukia, sillä perusteella, että Wam spa:n mukaan kyseiset tuet ovat yhteismarkkinoille soveltuvia;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Komissio päätti Morton Machine Company Limitedin tekemän kantelun johdosta aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tutkimista koskevan menettelyn Italian vuosina 1995—2000 Wam spa:lle myöntämistä kahdesta rahoitushelpotuksesta. Komissio päätti riidanalaisella päätöksellä luokitella kyseiset toimet valtiontuiksi, ja totesi, että ne olivat yhteismarkkinoille soveltumattomia, koska ne olivat EY 87 artiklan vastaisia.

Kantaja toteaa vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- komissio on loukannut puolueettomuutta, itsenäisyyttä, riippumattomuutta, yhdenvertaisuutta ja asianmukaisuutta koskevia periaatteita toimivaltaansa käyttäessään, koska se ei ole suhtautunut Morton Machine Limitedin kanteluun objektiivisesti ja koska se on hylännyt tässä yhteydessä ja perusteluita Wam spa:n ehdotuksen palauttaa Wam spa:n sen markkinakoron, jota se maksoi yksittäisten, seuraavaan tilikauteen siirrettävien erien myöntämishetkellä ja kyseisten kahden rahoitushelpotuksen yhteydessä suoritettun koron välisen erotuksen;
- komissio on rikkonut tai soveltanut virheellisesti EY 87 artiklaa, koska se on todennut yhteismarkkinoille soveltumattomiksi Wam spa:lle myönnetty tuet sillä perusteella, että ne saattavat vääristää kilpailua jäsenvaltioiden välillä, vaikka Wam spa:n ja Morton Machine Limitedin välillä ei ole mitään kilpailua, koska Wam spa ei ole valmistanut eikä myynyt teollisia tehosekoittimia ja koska Wam Engineering Limited ei ollut Wam spa:n tytäryhtiö vaan itsenäinen yhtiö, jonka toimipaikka on Englannissa ja johon sovelletaan Englannin oikeutta;
- komissio on rikkonut EY 88 artiklan 2 kohtaa, koska se on todennut lainvastaisiksi Wam spa:lle myönnetty valtiontuet, jotka täytäntöönpantiin italialaisella, 29.7.1981 annetulla lailla nro 394, jonka komissio on todennut olevan yhteensopiva yhteisön lainsäädännön kanssa, tai joka tapauksessa koska se on loukannut yhteisön oikeuteen kuuluvaa oikeusvarmuuden periaatetta, koska komissio ei ole antanut mitään säännöksiä yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoille pääsystä;
- komissio on rikkonut tai soveltanut virheellisesti EY 87 ja 88 artiklaa, koska se on katsonut, ettei myönnettyjen tukien oikeudellista perustaa ole ilmoitettu, ja koska se on katsonut niiden olevan yhteismarkkinoille soveltumattomia pelkäs-

tään tämän ilmoittamatta jättämisen perusteella, eikä jonkin aineellisen seikan perusteella;

- komissio on rikkonut EY 87 artiklaa ja asetuksen N:o 69/2001 2 artiklan b kohtaa, koska se on luokitellut vientituiksi, joihin ei voida soveltaa ”de minimis”-sääntöä, sellaiset tuet, jotka eivät liity mitenkään vientituotteisiin, vaan joiden osalta on pelkästään kyse pyrkimisestä yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoille.

Kantaja esittää vielä eri näkökulmia vedotakseen toimien perusteluvelvollisuutta koskevan periaatteen samoin kuin oikeudenmukaisen ja yhdenvertaisen kohtelun ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamiseen.

Tanskan kuningaskunnan 3.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-317/04)

(2004/C 262/89)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

Tanskan kuningaskunta on nostanut 3.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on Jørgen Molde, avustajinaan asianajajat Peter Biering ja Kim Lundgaard Hansen.

Kantaja on esittänyt seuraavat vaatimukset:

- Tanskan toimenpiteistä TV2/Danmarkin eduksi 19 päivänä toukokuuta 2004 tehty komission päätös on kumottava;
- toissijainen vaatimus: Tanskan toimenpiteistä TV2/Danmarkin eduksi 19 päivänä toukokuuta 2004 tehty komission päätös on kumottava 2 artiklan osalta;
- jos kumpaakaan edellä esitetyistä vaatimuksista ei hyväksytä, Tanskan toimenpiteistä TV2/Danmarkin eduksi 19 päivänä toukokuuta 2004 tehty komission päätös on kumottava 2, 3 ja 4 artiklan osalta;
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Komissio on riidanalaisessa päätöksessään katsonut, että tuki, jota vuosina 1995—2002 annettiin TV2/DANMARKILLE lisenssimaksuina ja tiettyinä muina toimenpiteinä, on yhteismarkkinoille soveltuvaa, lukuun ottamatta 682,2 miljoonan DKK:n rahamäärää, joka komission mukaan on säännöstenvastaista valtiontukea ja joka Tanskan kuningaskunta velvoitettiin perimään takaisin TV2/DANMARKILTA.